

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyezer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtábellyel és táblával együtt 6 korona.

Nyilttér soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezményeket nyújtunk.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Távbeszélő hálózat.

Vármegyénknek távbeszélő hálózatát, mint a modern közigazgatásnak ma már föltétlenül szükséges kellékével való felszerelésének kérdése lapunk 1893. évi 50-ik számában tüzetesen tárgyalva volt.

Akkor az egészet írói vizsketeg kinövésének és — igen sokan az irányadó férfiak közül is — nevetséges okvetetlenkedésnek tekintették s komoly figyelemre még magában a vármegye központján sem méltatták.

Az idők gyors változása úgy hozta magával, hogy a távbeszélő hálózat létesítése most már, mint hivatalosan hangoztatott, nemcsak közszükség, de mint felette sürgős szükség jelentkezik.

Szilágyvármegye alispánja e tárgyban a vármegye főszolgabíráihoz és polgármestereihez következő körrendeletet intézte:

A m. kir. belügyminiszter ur 53,809—1893. sz. a. kibocsátott körrendeletével felhívta az összes megyei törvényhatóságokat, hogy a kereskedelemügyi miniszter ur 27,457—1893. sz. rendeletével közzölt szabályzat korlátai között, anyagi helyzetükhöz mérten, igyekezzenek a vármegye területén közhasználatu törvényhatósági távbeszélő hálózatot létesíteni, sőt a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur a közigazgatás 1899. évi állapotáról szóló jelentésben kifejezett azon kívánságra, hogy ily távbeszélő törvényhatóságunk területén létesíttessék, — 42,515—1900. szám alatt kelt leiratával a nagyváradi m. kir. posta és távírda igazgatóság útján arról is értesített, hogy a mennyiben a vármegye közönsége a hálózat létesítésére vonatkozó feltételekben előírt hozzájárulásokat s szolgáltatmányokat biztosítaná, — maga részéről az állam által adandó hozzájárulás érdekében hajlandó a tárgyalások megkezdésére.

Ama tagadhatatlan előnyökkel szemben, melyekkel a vármegye közönsége a tervezett távbeszélő hálózat létesítésével úgy közigazgatási, mint kereskedelmi és általában minden téren részesülne, és azon idő és pénzbeli megtakarításokra tekintettel, melyek a távbeszélővel való összeköttetés folytán a közhivatalokkal és társadalmi, üzleti, stb. érintkezésnél a vármegye lakosságára nézve kétségtelenül megvalósíthatók lennének, figyelembe véve továbbá azt is, hogy a törvényhatóságok mennyire igyekeznek e szóban levő intézményt maguk számára megnyerni s azok létesíthetése végett az állami hozzájárulást javukra eleve lekötetni, nehogy az ügynök kellő időben való fel nem karolása folytán e kiltásba helyezett állami hozzájárulás az előbb jelentkezők részére lefoglaltassék, s azzal a távbeszélő hálózat létesítése beláthatatlan időkre elodázva legyen, siettem a tárgyalások végett a nagyváradi m. kir. posta és távírda igazgatósággal, mint ilyen irányban a kereskedelemügyi miniszter megbízottjával érintkezésbe lépni.

Emez írásbeli tárgyalásokból s utóbb kiküldöttem után, szóbelileg szerzett körülményes információk alapján meggyőződtem arról, hogy közigazgatásunk ügymenete az egyre fokozódó igényeknek teljes kielégítésre emez intézmény létesítése nélkül ma már meg nem felelhet.

Áthatva az ügy közérdekű fontosságától, de másrészt ismerve szükségös anyagi helyzetünket, mely a jelenlegi nyomozó közigazgatási viszonyok között, a legszorgosabb takarékosagra int, még mielőtt kész tervezettel lépnek a törvényhatósági bizottság elé, hozzá való tehetségünkről is a legalaposabb tájékoztatást kívánnék szerezni.

Midőn tehát a nagyváradi m. kir. posta és távírda igazgatóság által tervezett hálózatunk kiépítése költségeiről szóló kimutatásokat kellő példányban megküldöm, egyben a következőkre figyelemzettem, illetve hívom fel.

A létesítendő hálózat Zilah, Szilágy-Somlyó, Tasnád, Sz. Cseh, Zsibó és Kraszna főbb pontokon kívül, mint al-

sóbb rendű központokkal: Magyar-Egereg, Ördögkut, Vármező, Nyírsid, Sz. Fő-Keresztur, Sz. Szentkirály, Diósd, Bella, Sarmaság, Sülelmed, Egerhát, Hadad, Szakácsi, N. Paczal, Peér, T. Szántó, Er-Kávás, Er-Szt. Király, Ákos, A. Szopor, Ilosva, Sz. Nagyalu, Zovány, Kémer, Varsolcz és Csizér községekkel, illetve körjegyzői székhelyek postahivatalaival kötne össze, mely központokhoz, mint előfizetők csatlakoznának a kimutatásban föltüntetettek. Az így teljes hálózat minden felsőbb és alsóbb rendű s fent elősorolt központjain a tulajdonképeni távbeszélő központ a postahivatalnál létesítetik, oly formán, hogy a készülékeket ott, mint nyilvános telephon állomáson a közönség is használhatja az előírt szabály szerint. Eme központok berendezését az államkincstár saját költségén látja el és saját alkalmazottjai által kezelteti. A központokhoz úgy helyben, mint távolabbról csatlakoznának az egyes előfizetők, kik saját helységüket a központtal a csatolt kimutatásban részletesen előírt bevezetési s berendezési díjak lefizetése mellett köthetik össze és készülékeiket a szabályzat értelmében előírt évi előfizetési díjak alatt, — mik a szabályzatban szintén részletesen előírva — korlátlanul használhatják.

Nem bocsátkozom eme berendezés létesítésével elérhető előnyök további méltatásába, minthogy az Cím előtt is eléggé ismeretes. Tulajdonképeni megbeszélés tárgyát a hálózat kiépítési, illetve hozzájárulási költségei képeznek.

Az ugynevezett hivatalos hálózat költségeihez csatolt kimutatás értelmében — a természetben adandó faoszlopokon kívül a vármegyének 30,189 korona 50 fillérrel kellene járulnia, a mely hozzájárulás az összes költségeknek csak 47—48%-át képezné s a fennmaradó 52%-ot az államkincstár fedezné.

Az előfizetők által a kimutatás szerint adandó 79,910 korona azonban a hivatalos hálózathoz csatlakozó előfizetői hálózat összes költségét teszi, mely költséghez az államkincstár semmivel sem járul.

A hálózat összes költségei tennének tehát a természetben adandó faoszlopokon kívül 110,090 korona 50 fillért, mely összeg törvényhatóságunk által volna fedezendő.

Tekintve azonban, hogy alapjaink tulterheltsége ily összegnek kölcsön útján leendő beszerzését nem tanácsolják egyrészt, másrészt azonban a távbeszélő hálózat létesítését fölhozott okokból is, továbbra elodázni már nem lehet; a kiépítési költségek előteremtését minden áron meg kell kísértünk.

Felhívom ennél fogva Czimet, miszerint járása összes költségeit (város) szőlitsa fel arra, hogy az előfizetői vezeték létesítésére kimutatás szerint részletezett, összesen 79,910 koronányi költségekhez, méltányolva ama sokoldalú előnyöket, miket e berendezéssel mindnyáján elérnénk, — teljes erejükől járuljanak hozzá s illetve az egyes körök közsegei együttesen igyekezzenek a kimutatás szerint rájuk eső költségeket fedezni.

Ilyetén formán, ha a községek hozzájárulásából (legalább megközelítőleg) kitélnék az előfizetői vezeték és berendezés létesítési költségére előírt 79,910 korona, úgy a hivatalos hálózat költségeit 30,189 korona 50 fillérben valamelyik alapunk még elbírná. Azok a községek, melyeknek erdőbirtoka is van, ajánlatot tehetnének a természetben adandó faoszlopokra is, (előírt méretekben), mely esetben magam részéről számukra engedélyezendő rendkívüli fahasználatok kieszközölését biztosítanám.

Továbbá, a mennyiben a hálózat létesítésének elengedhetlen feltétele, hogy minden egyes (főbb, vagy alább rendelt) központ legalább három előfizetőt — 3 évre kötelezőleg biztosítson, és a mely előfizetők között legalább kettőnek magánosnak kell lennie, a ki nem kedvezményes díjjal fizet elő (mint a községek), ennél fogva felhívom arra is, hogy járása (város) területén lakó birtokosokat is szőlitsa föl a hálózathoz való csatlakozásra (megjegyezvén előtűnk, hogy a bevezetés kilométerenként 200 koronába

A „Szilágy-Somlyó” Tárczája.

Egy borzalmas éj.

Önök kérdezik, hogy honnan van e mély forradás homlokomon, hölgyeim? Jó, elmondom, bár előre kijelenttem, hogy csalatkozni fognak, mert sem valami vitézi küzdelemben a harcmezőn, — sem párbajban nem vették homlokomra e jelt, mely immár harminc esztendeje néma „memento“-ként emlékeztet éltém legborzalmasabb esetére. De azt is előre kell bocsájtanom, hogy nem sértődöm meg azon sem, ha esetleg elbeszélésemnek nem adnak hitelt, mert — őszintén megvallva — jó magam sem hinném el, ha nem velem esett volna meg és ha nem hordanám homlokomon a kétségtelen bizonyítékot.

Husz esztendő voltam és mint a saint-cyri katonai akadémia növendéke, örömmel siettem a félév végén haza Párisba, hogy családom körében töltssem a rövid szünidőt, melyet évenként engedélyezni szokott az iskola parancsnoksága a karácsonyi ünnepekre.

Mondanom se kell, hogy az iskolai élet szigora után mohón szittam magamba a „világ fővárosának“ élvezeteit, mi annál könnyebb volt, mert úgy egyenruhám, mint csinos külsőm által mindenütt szívesen látott vendég voltam. Az újév előtti két-három nappal vigan csatangoltam

végig a városban, midőn egyszerre a párisi virágáros leányok stereotip kínálása: fleurs, fleurs, messieurs ütötte meg füleimet. Önkéntelenül feltekinttem, mert a hang oly zengzetes, melodikus rezgésű volt, hogy felkeltette kíváncsiságomat. A Rue de la Saint Madelainen voltam és egy nagy kereskedés kirakata előtt, a hatalmas ivlámpák alatt állott a virágáros leány, mosolyogva felém nyújtva egy kis csokor ibolyát.

Nem akarom az időt külsejének részletes leírásával vesztegetni, hisz önök mindnyájan ismerik a párisi grisettek ama típusát, mely ezerszámra látható a főváros utcáin. Nos, ily grisett arcu volt ő is — egy nagy különbséggel, — hogy míg amazok rendszerint kihívó, toladó modorral igyekeznek vevőkre szert tenni — ennek arcán valami szerény, csöndes mélabus vonás volt, mely kíváncsiságomat rendkívüli mértékben felkeltette. Látam, hogy a mosoly, melylyel virágait kínálta, csak álcája leple volt valami sötét tragédiának, mely szívében lejátszódhattott, vagy tán még most is folytatódik.

Aznap egyenruhám véletlenül polgári ruhával cseréltem fel. Kabátomra tűztetem a virágot s mialatt vékony, szinte áttetsző ujjaival idegesen babrált kabátom hajtásán, szóba ereszkedtem vele, azonban igen csekély eredménnyel. Anynyit megtudtam tőle, hogy Antoniette a neve, de minden egyéb kérdésre kitérően felelt, sőt egy pár perc után udvariasan bár, de határozottan felkért, hogy hagyjam magára, mert a míg én ott vagyok, nem tud tudadni virágjain.

Nem szívesen bár, de engednem kellett kérelmének és haza felé tartottam, — de módfelett izgatott tartózkodó magaviselete, melyet a virágáros lányok körében még nem tapasztalhattam.

Mi sem természetesebb, minthogy másnap is végig mentem a Rue de la Saint Madelainen, most már egyenruhában. Nem mondhatnám, mintha Antoniette rideg, visszautasító modorral fogadta volna szavaimat, inkább azt a benyomást tette reám, mintha félne valakitől, hogy őt meglátja, a mint velem társalog.

Ezek következtében elhatároztam, hogy nem fogom a dolgot tovább is erőltetni, hanem kerülve azt az utcát, egyuttal a további találkozást is kerülni fogom.

De hasztalan. Szívem ellenállhatatlan erővel vonzott a leány felé és tudva azt, hogy más uton vele érintkeznem nem lehet, arra felé menve, átvettem a rendes ibolyacsokrot, levelet csuszattam virágkosarába, mely levélben megvallottam érzelmeimet, és válaszáért s találkozásért könyörögtem.

Eszevettem, hogy a mint a levelet a kosarában meglátta, hirtelen elpirult és másnap dobogó szívvel tartottam a rendes időben szokott helye felé. Szó nélkül vettem át a virágokat és — sejtelmem nem csal — az ibolyaszálak közt kis levelet találtam, a választ kérdésemre.

Igy kezdődött érintkezésünk, mely félreértések elkerülése végett, előrebocsátom — teljesen plátói maradt. Napról napra loptam egy-egy levelet kosárákjába

s ő napról-napra válaszáat belekötötte a kis csokorba.

Igy tudtam meg történetét és mostani viszonyait, melyekből egyuttal megértettem azt is, hogy miért nem mer szóba állani senkivel hosszabb időre, s hogy miért nem lehet őt semmi utonmódon találkára rábírn.

Nem akarom önöket a részletekkel untatni s így csak röviden emlitem fel, hogy Antoniettenek már legifjabb kora óta viszonya volt egy angol matrózzal, ki a Szajna hajózási társulat alkalmazottja volt valamikor. Most semmivel sem foglalkozik, durva, erőszakos, iszákos fráter, azon alakok egyike, kik nappal külvárosi, piszkos lebujokban tanyázva, éjjel bizonytalanná teszik a hazatérő lakosok nyugalmát, sőt életét is. Antoniette gyűlöli ezt a férfit, de annyira akarátának befolyása alatt áll, hogy vele sem szakítani, sem tőle megszökni nem mer. Es e mellett Harry, ez volt t. i. kedvese neve, rémmód féltékeny. Nem egyszer megesett, hogy elakarva venni Antoniettetől kérését, miután kifogyott az abszinthra való, őt egy vásárló urral látta társalogni, hirtelen fellobbanó szenvedélyében hatalmas athléta természetével rávetette magát a leányra és ha csak a rendőrség és járőrök segítségével nem siettek volna, bizonyára ott az utca kövezetén megfojtja. Innen van, hogy a leány már szólni sem mer vásárlóihoz, kikkel esetleg máshol találkoznia is lehetetlen, mert Harry estenként érte jön, és jaj neki, ha rendes helyén nem találja.

Leveleimben tanácsoltam neki, hogy

s a készülék előfizetőként 60 koronába kerül.) Amennyiben pedig az egyes központokhoz ily nem kedvezményes előfizetőket legalább kettőt biztosítani nem sikerülne, úgy igyekezzék a kedvezményes (hivatalok) előfizetők számát lehetőleg 5-re emelni, illetve biztosítani.

Mellékelve küldök egy-egy példányt a szabályzatból is (sz. somlyói főszolgabírónak már birtokában lévő példányokból 1 db. az ottani polgármesterhez átküldendő), melyekben egyéb tudni valók foglaltatnak.

Végül pedig fölkérem s elvárom, hogy az ügy általános érdekű fontosságát belátva, jelen körrendeletben foglaltakat teljes igyekezettel, velem egyetértőleg foganatosítani s az ügyet kedvező kifejlésre juttatni sziveskedjék.

Kimerítő jelentését mielőbb elvárom. Zilah, 1901. április 17. Kaizler György, alispán.

Örömmel üdvözljük alispánunknak a távbeszélő hálózat létesítésére irányuló törekvését, — s úgy tartjuk, hogy a szép terv keresztülviteléhez vármegyénk minden értelmes embere hazafias készséggel hozza meg a reá eső áldozatot — és nagyon sajnálnók, ha bárhonnan is eme felszólalásunkat az ügy hátráltatására irányulónak, vagy eme szándék feltételezése nélkül is a létesítés hátráltatására szolgálónak tekintenek.

De éppen ezért és mert a távbeszélő hálózat felállítását legelső sorban is állami és csak másodsorban tartjuk vármegyei közigazgatási érdekűnek és csak harmadik sorban tarthatjuk a távbeszélő hálózatot az egyes községek érdekében felállítandónak, — az alispáni körrendeletben s különösen annak mellékletében foglalt kiszámítások szerint való felállítását kivihetetlennek, — vagy legalább is méltánytalannak tartjuk.

Eme kimutatás szerint ugyanis az állami postahivatalokkal rendelkező városok és községek, például Zilah, Szilágy-Somlyó, Kraszna, Tasnád stb. stb. a hálózat létesítéséhez csak 160—160 koronával tartoznának hozzájárulni, — a vármegyének minden forgalmától távol eső s a távbeszélő állomásnak ugyszólván legcsekélyebb hasznát nevő s csaknem legszegényebb községei pedig, mint például Gyümölcsénes 1860, — Magyar-Valkó 1960, — Bágos 1260, — Halmosd 2340, — Nápád 3340, — Almás-Balázsháza 3500, — Felső-Berekszó 2300 koronával és így tovább tartoznának hozzájárulni.

Ez nézetünk szerint nem felel meg az alispáni körrendeletben jelzett amaz iránynak sem, mely a közterheket a legnagyobb óvatossággal s legvégső szükségben tartja emelendő-

nek, sőt ellenkezőleg éppen az következnék be, hogy a most is alig elviselhető közterhek mellett éppen azon községek vállaira raknánk újabb terheket, amelyek talán éppen a közforgalomtól távol fekvésük miatt most is a legsúlyosabb pótdadók és rovatatok terhe alatt sínylődnék.

A távbeszélő hálózat létesítésének költségeit a falusi képviselő testületek még akkor sem szavaznák meg közgyűléseikben, ha a viselendő teher nem volna egyes szegényebb, vagyoni állású községekre nézve oly nagyobb összeg és nem volna a hozzájárulás a községek között oly feltűnően aránytalan, s éppen ezért s mivel a hálózat létesítése nem tehető függővé, egyes képviselő testületek többé, vagy kevésbé civilizált, vagy civilizálatlan voltától: ez a kérdés teljesen kiemelendő az alispáni körrendeletben körvonalozott kerékvágásból.

A távbeszélő hálózatnak vármegyénk egész területén való fellállításának biztos, gyors és méltányos keresztülviteléről csak úgy lehet szó, ha azt a községi képviselők tárgysorozataiból minél előbb kivesszük, a felállítás költségeit nem az egyes községek aránytalan megterhelésével az egyes községek nyakára szózzuk, hanem mint vármegyei összérdekben való létesítményét vármegyei pótdadó alakjában aránylagosan a vármegye egészére osztjuk szét.

Bölni Sándor.

Polgármesteri jelentés.

(Folytatás.)

Átérve Szilágy-Somlyó város 1900. évi közegészségi állapotának ecsetelésére, örömmel jelenthetem, hogy ez sem maradt mögötte, az általános kedvező viszonyok mögött, mert nemcsak a fellépési kórok gyors és kedvező lefolyása nemcsak a ragályos kórok távolmaradása és a halálozások arányosan csekély száma, de egyéb közegészségi viszonyok, minők törvényszéki és orvosrendőri esetek gyér jelentkezései, hozzájárultak a kedvező állapotok megalkotásához.

Törvényszéki és orvosrendőri esetek, valamint boncolatok mindössze egy-egy esetben fordultak elő, és a csendes, békés hangulat kifejezőjéül még megemlíthetem azon tényt, hogy az elmúlt évben a látletelek száma összezsugorodott.

A közegészségügyi személyzet körében lényeges változás fel nem jegyezhető. A kórház betegforgalma, tekintettel az általános csekély betegforgalomra, a múlt évihez képest, némi csökkenést mutat, mely azonban arányitva az általános pangáshoz e téren, rendkívülinek nem mondható; emelkedést e téren csakis azon feltétel mellett remélhetni, ha a kór-

ház nyilvánossági jogot nyert, ehez pedig a jóakaraton és fáradtságon kívül, nem jelentéktelen pénzáldozat kívánatos, amennyiben úgy a meglévő helyiségek jókarba való helyezése, főleg azok és kellékek szaporítása a kórházi követelmények egy sine qua nonja, melyhez úgy hiszem, az óhajtott engedély hozzá is lesz fűzve.

Ezen általános közegészségi fejtegetések után legyen szabad néhány általam észlelt, a közegészség rovására fennálló anomáliát részletezni. Ezek:

- 1) A lakások ügye.
- 2) Az eladásra kerülő tej.
- 3) Korcsmák.
- 4) Baromvásártér.
- 5) Jégverem.

1) A lakások aránylag népesebb városokban, de falvakban sem részesülnek oly figyelemtelenségben, mint nálunk, minek folytán nemcsak egyes lakások épülnek, de egész utcák is keletkeztek előzetes hatósági engedély nélkül, ilyen például a homokbánya; szükségesnek tartom az egyes udvaroknak évenkénti orvosrendőri megvizsgálását, hogy ez uton tudomást szere.ve arról, hogy egyes viskókban, pincékben, hány lény tartózkodik és hogy ezen helyiségek eltekintve a zsufolástól, egyik legkezdeteleesebb közegészségi követelményeknek megfelelőek-e? Ezek azon ragályt terjesztő helyek, melyek sokkal hatásosabban terjesztik a kórokat, mint aminő apadást érhetünk el, a legkiterjedtebb védelem mellett is.

2) A nagyközönség tejszükségletét részben helybeli, részben vidéki termelők, illetve tehéngazdák fedezik; nagyon kevés azoknak száma, kik a tejt a termelőhöz küldenek, sokkal többen házukhoz hordatják, esetleg a piacon szerzik be azt. Ha most figyelembe vesszük azon körülményt, hogy a tej által egy igen kedvező mód nyitattik meg, esetleg egyik, vagy másik házban uralkodó ragály elhurcolására, és hogy éppen a tej az, ami a 7 éven aluli gyermekek főtáplálékát képezi, mindjárt érthető lesz azon aggasztó gyermekhalálozás, mely Magyarországot e tekintetben, a többi államok között, az első közzé sorozza.

Ha ezt elismerjük, akkor nem fogunk késni arról gondoskodni, hogy a tej tisztaságát biztosítsuk, illetőleg megfelelő módot fogunk keresni és alkalmazni, a tej elárusításának ellenőrzése tekintetében.

3) Korcsmát folytathat mindenki, aki arra engedélyt nyer, aki az engedélyért járó díjat és jövedelmi adót fizeti, azonban nincs tudomásom, hogy a jelenben fennálló korcsmahelyiségek egyikénél is, az italmérés megkezdése előtt, a helyiségek közegészségi tekintetben való célszerűsége iránt, a városi orvos megkérdetett volna, miáltal az 1899-ik évi 78543. v. e. sz. t. ü. rendeletben foglalt cauteliák be, vagy be nem tartása iránt hathatós intézkedéseket tenni nehéz; hogy e tekintetben több visszaélés áll fenn, azt az év folyamán felhívásom folytán megéjtett orvosrendőri vizsgálat kiderítette; az e tekintetben foganatosított intézkedések tudomásomra nem jutottak.

(Folyt. köv.)

Védekezés az oidium ellen.

(Védekezés a szőlő lisztharmat betegsége ellen.)

Szöleink egyik legveszedelmesebb betegsége az oidium (lisztharmat), mely már kora tavasszal megképezi a fiatal hajtásokon azokat a góczokat, amelyekből egész nyáron rajzik ki a veszedelmes gomba. Amint a bogró növekedik, belepi piszkos fehér porával és vagy megráncosítja, vagy elrothasztja. Ellene nehezebb védekezni, mint a peronoszpóra ellen.

Általánosan kénport szoktunk ellene használni, beporozzuk vele a hajtást és a fűrtöt. De fontos, hogy most, a nyár kezdete előtt porozzunk, mert a baj keletkezését előzhetjük meg. A tiszta kénport legalább 3—4-szer, de sokszor 5—6-szor kell egy nyáron használnunk. Ugyanis a kénpor leginkább azzal hat, hogy belőle kénssav fejlődik, ami megöli a gombacsirát. Hogy azonban a gombasav kifejlődhessen, oda 15—20 C. fok melege van szükség.

Különösen nyár elején és ősszel, de még akárhányszor nyár derekán is, a mi éghajlatunk alatt, alig van a napnak 2—3 ilyen meleg órája, az is rendszeren délközben.

A porozást pedig egész nap kell folytatni. A tiszta kénpor nem tapad a növényre, a legkisebb szellő leviszi. Azért nagy szerencse kell ahoz, hogy a reggel és délután kifújtatott kénport az a 2—3 meleg óra érje, különösen ha a hatás bekövetkezte előtt a pornak az éjszakát is a tökélen kell tölteni, amikor a reggeli harmat is árt neki.

Ez az oka, hogy oly gyakran nem hat kedvezőn a tiszta kénpor használata és hogy a szőlősgazdáknak oly sokszor kell hiába porozni.

Ezen a bajon segít a kénpornak egy új kompozíciója, a dr. Aschenbrant-féle „rézkénpor“, amelyet Magyarországon egy fővárosi előkelő kémiai gyáros állít elő. Ennek a pornak nagymennyiségű preparált réz és mézshydrát tartalma van, ami a kifújtatott szert oda tapasztja a növényhez és ott tartja addig, míg a levegő a kellő hőfokra fölmelegedett. Ez a tulajdonsága a „rézkénpor“ hatását függetlenné teszi az időjárástól. A dr. Aschenbrant-féle „rézkénpor“ használata tehát már ebből az okból is összehasonlíthatatlanul előnyösebb, mint a tiszta kénporé.

Sokkal kevesebb is kell belőle, mint a tiszta kénporból, mert a legfinomabb kiporozott réteg is, állandósága folytán elegendő arra, hogy a szőlőtőkét az oidiumtól megvédje.

Réztartalma is sok mindenre jó. Számos tapasztalat van arra, hogy használatával megtakarítható a megfelelő viszonyok között az első vagy az utolsó permetezés. Sok gazda állítja, hogy megvédte szőlőjét az őszi rothadás bizonyos nemétől. A „rézkénpor“ sietteti és elősegíti a szőlő-fűrt érését és a mustot és a bort nem bűdösíti úgy, mint a tiszta kénpor.

Terjed is használata, számos előkelő gazda tapasztalatairól küldi meg bárkinek, aki érdeklődik, a Budapesten levő „Magyar Mezőgazdák Szövetkezete“, mely a szert forgalomba hozza.

forduljon a rendőrséghez segélyért, hogy költözzék más városba, sőt — t. i. akkor már fülíg szerelmes voltam beléje — azt is ajánlottam, hogy szökjék meg velem. Mindenre azonban csak egy állandó válasza volt: nem tehetem, nem tehetem.

Idillünknek, a mely talán két hétig tartott, hirtelen végét szakította az a sürgöny, melyben a Saint Cyri akadémia igazgatósága elrendelte, hogy a szabadságomat megszakítva, a legelső vonattal utazzam vissza az intézetbe, miután a katonai főparancsnokság szemlét fog tartani az intézetben.

Annyi időm sem lévén, hogy Antoniettet még egyszer felkeressem, bucsu nélkül, szomoruan váltam meg rövid boldogságom színhelyétől.

Nem birtam őt elfelejteni. Hiába mosolyognak oly hihetetlenül hölgyeim, komolyan, igazán szerelmes voltam először életemben. Mintha a Saint Cyri akadémia udvarán levő hatalmas platán koronája örökösen az ő nevét suttogta volna, az ő nevét hallottam, midőn gyakorlataink rohamra fujt a kürt szava, mindig, mindenütt csak ez a név csendült fülemben: Antoniette, Antoniette.

Csendes, magamba zárkózott lettem és nem volt boldogabb ember a föld kezekén, midőn egy fél év múltán, mint hadnagy siettem a robogó vonat szárnyain haza, Párisba, azzal az eltökélt szándékkal, hogy Antoniettet akárhogyan is, de magamévá teszem.

Első utam természetesen a Rue de

la Madelainere volt, de megdöbbenéssel kellett látnom, hogy a kirakat előtti hely üres és Antoniette sehoh. Leverten, lehorgasztott fővel haladtam tovább utamon.

En Istenem, hogy fogom azt megtalálni, ki után hosszú hat hónapon át epedtem, sovárogtam, ki vezet nyomára annak, kinek még családnévét sem tudtam!

Hirtelen egy sereg camelott rohant végig az utcán, kínálgatva a „Petit Journal“ legújabb kiadását. Unottan, egykedvűen magam is vettem egy számot, de ki írja le rémületemet, midőn a következő híren akadt meg a szemem.

„Véres családi dráma. Borzalmas dráma történt ma a marais egyik utcájában. Egy csinos, körülbelül husz esztendősnék látszó virágáros leány ép át akart menni az utca másik oldalára, midőn egy herkulesi termetű férfiú eléje lépett e kiáltással: jobban vigyázhattál volna szerelmes leveleidre, nyomorult, néhány levelet dobott a leány arcába, azután kirántva revolverét, azt előbb a leány homlokára, majd saját magára süttötte. Mindkét lövés jól talált. A hullakat, kiknek kilétét megállapítani nem lehetett, a rendőrség a morgéuba vitette. A leveleken Anatole aláírási olvasható.“

A hideg végigborzongott hátamon, szívem verése elállt . . . A falhoz kellett támaszkodnom, hogy le ne szédüljek az utca kövezetére. Anatole . . . hiszen ezek az én leveleim! A dráma hősei csakis Antoniette és Harry lehetnek!

Mintha mázsás kalapáccsal ütöttek volna homlokomra, keringeni kezdett körültem a világ. Fagyos kezével szívembe markolt az önvád, hogy az én leveleim okozták Antoniette halálát, hogy én vagyok gyilkosa.

Rohanást siettem a morgéuba. Látni akartam őt még egyszer, utoljára, bucsút akartam tőle venni, bocsánatáért esdekelni azért, mit ellene elkövettem.

Éppen hat óra volt, mikor oda érkeztem. A szolga egymásután zárta el a halottaskamara nehéz vasredőnyeit, tudtam, hogy már be nem ereszt. Pedig nekem látnom kellett Antoniettet most azonnal.

Kilesve az alkalmas pillanatot, hirtelen beosontam a nyitott kapun, föl a sötét lépcsőkön s tudva a járást, egyenesen a hullakamráknak tartottam. Lent a kapu óriási dőrejjel bezárult, hallottam mint fordítja rá a szolga a kulcsot.

... Egyedül vagyok, holnap reggelig az önkéntes fogáságban.

Nem tudom az ijesztő csönd, a szokatlan helyzet, avagy pedig nagyfokú izgatottságom voltak-e okai, de tény, hogy mire a hullakamra elé értem, annyira elszédültem, hogy végig kellett magamat vetni az ott álló fekete bőrről bevont padon.

Késő éjjel lehetett, midőn magamhoz tértem. Kinyitva a hullaterem ajtaját, beléptem. Sejtelmem nem csalt, a hold ezüst fényétől megvilágítva, ott feküdtek

egymás mellett, nyugodtan, megbékülten, Harry és Antoniette.

Magam is csodálkozom, hogy minő hideg vérrel és minden félelem nélkül tudtam végigmenni a hullák hosszú során az utolsó asztalig, hol térdre ereszkedve, csöndesen imádkoztam.

De ime, mintha villamos áram futott végig testemen, felpattantam. Antoniette nem halt meg, Antoniette lélekzett, élt. Szabályosan hullámzó testén pihegve emelkedik és süllyed a durva daróctakaró, mosolyog, karjait kitarja felém! . . .

— Élsz, élsz Antoniette, bocsáss meg, bocsáss meg — hörögtem önkívületben s feléje hajoltam, hogy lázas ajkaimat ajkára szorítsam. Ekkor a mellette fekvő Harry hirtelen megrándult s izmos, acélos karját felemelve, azzal hatalmas csapást mért homlokomra.

A vér elborította szemeimet, elsédülve, görcsösen kapaszkodtam a hullaszal szélébe, majd erőtlenségem lehanyatlott karjaim s lezuhantam a hideg márványpadozat kőkockáira.

Reggel a morgéu szolgálói véres homlokkal, eszméletlenül találtak a hullakamrába.

Azt az egyik sebet itt a homlokomon beheggesztette az idő . . . de mikor fogja meggyógyítani azt a másikat, itt benn, a szívemen?

Különfélék.

— **Doktorrá avatás.** Berger Gyulát, vármegyénk tisztí főorvosának fiát a kolozsvári tudományegyetemen az összes gyógytudományok doktorává avatták.

— **Hivatalos megdicséres.** A tasnádi kihásztító segélyegylet ügyvitelének megvizsgálásáról fölvett jegyzőkönyv hitelesített példánya érkezett lapunk szerkesztőségéhez. A jegyzőkönyv arról teszen bizonyosságot, hogy a nevezett egylet dacára, hogy vidéki tagjainál tetemes összegű eseti díjak vannak hátralékban — ez idő szerint 34,742 korona és 51 fillér takarékpénztárilag kezelt alaptőkével rendelkezik és hogy az egylet ügyeinek és pénzkezelésének lelkiismeretes, pontos és szabályszerű vezetésért és az egyleti tagok érdekeinek gondos megőrzéséért az egylet elnökeinek és tisztviselőinek elismerésüket nyilvánítják Takács József és Orosz László szolgabírók, és Korisánszki Gyula és Papp György takarékpénztári könyvvezetők. — A fősolgabírói hivatalos boríték alatt érkezett jegyzőkönyvhöz nem fűzünk kommentárt.

— **Képviselő jelölés.** Zilahon, a függetlenségi és negyvennyolcas Kossuth párt május 19-én Halmágyi Albert pártelnök elnökelete alatt a vígadóban tartott gyűlésében dr. Lengyel Zoltánt léptette föl a közeledő országgyűlési ciklusra országgyűlési képviselő jelöltül. Ugyanazon nap Krasznán is megtartott a pártgyűlés és jelöltül ott is Lengyel Zoltán lett fölépítve.

— **Köszönetnyilvánítás.** Feledhetetlen, boldog emlékü férjemnek halálesete alkalmából úgy egyesek, mint testületek és egyletek részéről a részvétnek és kegyeletnek annyi jelével találkoztunk, a mely minket a legnagyobb mértékben lekötelezett és súlyos fájdalmunkban is enyhülést nyújtott. Fogadják ezért úgy a magam, mint családom nevében halás szívünk igaz köszönetét. Szilágy-Somlyó, 1901. május 28. Bartha Endréné.

— **A vasárnapi munkaszünetre** vonatkozólag kibocsátott előző rendeletét a m. kir. kereskedelemügyi miniszter közlemből kibocsátott 31412. számú rendeletével oda módosította, hogy robbanékony áruknak a szállítási eszközökről való kikerakása és hazaszállítása vasárnapokon, valamint Szent István napján egész napon át végezhető. A kézizálog üzletekre vonatkozólag pedig úgy rendelkezik, hogy a zálogtárgyak bezálogosítása és kiváltása vasárnapokon déli 11 óráig végezhető.

— **Levágta a kezét.** Kiss Lajos zilahi gőzmalmában Sücs György molnár legénynek a gépszij elkapta a kezét, amint a gép működése közben valamit igazítani akart. A szerencsétlen embernek jobb kezét könnyökön alul teljesen kettévágta a gép. Ez a szegény ember igazi sorsüldözött. Első felesége veszttségben pusztult el.

— **Meghívó.** Zelinger Adolf táncztanítási idényét bevégezvén, tanítványaiával Szilágy-Somlyón, 1901. június 2-án, azaz vasárnap, a városi színház összes termeiben színpadon bemutató műsorral zártkörű táncvizsgát rendez. Kezdeté pontban 7 órakor. A műsor 20 számból áll, melyben a növendékek fogják ügyességüket bemutatni.

— **Sz. Paczalusan** május 16-án gondatlanságból keletkezett tűzvész martaléka lett négy lakóház s melléképületei. Ficinszki Mihály magyar gazda az oltásközben az égő föld alá került és súlyos égési sebeibe harmadnapra belehalt.

— **Szállítás a honvédség részére.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara köztudomásra hozza, miszerint a kolozsvári VI-ik honvéd kerületi parancsnokság a területéhez tartozó állomásokon elhelyezett m. kir. honvéd csapatok részére 1901 év szeptember hó 1-től 1902. évi augusztus hó 31-ig szükséges zab, széna, alomszalma, ágyzalma és tűzifa szükséglet biztosítására folyó évi május hó 25-én 3211 sz. alatt ajánlati tárgyalást hirdetett. — A tárgyalások határideje Brassóban f. évi július hó 2-án. Nagyszebenben július 4-én, Marosvásárhelyen július 8-án — és Kolozsvárt július 11-én, valamennyi állomáson mindig délelőtt 10 óra. A szállítási feltételek és az ajánlati mintát tartalmazó hirdetmény egy példánya a kamara székháza lépcsőházában levő hirdető táblára ki van függesztve és ott bárki által megtekinthető, egyébként bővebb felvilágosítás a kamara irodájában és a honvéd kerületi parancsnokság hadbiztonsági osztályánál is beszerezhető.

— **A baromfityenyésztés a legjövendőbb foglalkozás.** Olvasva a mult évi hivatalos statisztikai kimutatást, látjuk, hogy hazánkban a lefolyt évben 72 millió

korona értékű baromfit vittek ki. Tehát a kivitt és a külföldi nagy piacokon értékesített baromfiért, tojásért és tollért több pénzt kaptunk, mint a kivitt buzatermékért, ki hitte volna ezt csak pár év előtt is, hogy baromfityenyésztésünk oda fog fejlődni, hogy ősi foglalkozásunk legszámottevőbb termelési ágában a kivitelünket pénzürtékben tul fogja szárnyalni. Pedig ez így van, ez megdönthetetlen tény. A kereslet baromfi és ezek termékeit képező és használati cikkek iránt folyton fokozódik, a mi annyit jelent, hogy baromfit okszerűen tenyészteni, egy meghatározott és jól átgondolt irány szerint, minden kapkodás és kísérletezés mellőzésével igen érdemes, sőt a legjövendőbb foglalkozás. Minden kétséget kizáró dolog, hogy hazánk baromfityenyésztésének gyors fellendülésénél igen lényeges szerepe volt Hreblay Emil kir. állattenyésztési felügyelő által irt és több, mint 10.000 beldányban kiadott és igen kedvelt baromfityenyésztési szakmunkáknak, melyek közül különösen a „Tyuktenyésztés” és a „Pulykatenyésztés” tárgyaló kiváló két műre hívjuk fel tisztelt olvasóink figyelmét. E két munka egyenként 2 korona beküldés ellenében kapható a m. kir. állami baromfityenyésztő-telep kezeléségnél Gödöllőn.

— **Margit-krém.** Kevés hölgy van az országban, ki a Földes Kelemen híres aradi gyógyszerész ezen kiváló arckenőcsét ne ismerné. Ugyanis az összes szépítő szerek között a Földes-féle Margit-krém örvend a legnagyobb kelendőségnek, mert teljesen ártalmatlan, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz, a bőr mindennemű tisztatlanságát, szeplőt, pattanást stb. néhány nap alatt eltávolítja és az arcot széppé, üdévé varázsolja. Nagy tégely 2, kicsi 1 korona. Kapható a készítőnél és minden gyógyszerárban. Utánzóktól óvakodjunk.

— **A Néplapnak,** a földmivelők kis hasznos újságjának számát vettük. Sok hasznos tudnivalót találunk benne. Közli Erzsébet királyné gödöllői szobrát, egy szép pünkösdi képet Amerika egyik érdekes népszokásáról. — Közleményei közül érdekesek a gödöllői emlékünnepeletről való sorok; népszerűen ismerteti a gabonafutrinka ellen való védekezést, az akácvirágot, a telefont. — Az aktuális gazdasági életre egész sereg jó tanácsokat oszt. A kis lap, úgy látszik, súlyt helyez arra, hogy a falu gazdasszonyai is megtalálják a maguk olvasni valóját. A szépen illusztrált lap ára egy évre 3 korona. Félévre is elő lehet fizetni a Franklin-Társulatnál, Egyetem-utca 4.

— **A tizenhárom aradi vértanu** gyönyörű csoportképe fekszik előttünk művészi színhatással, remek korhűséggel megfestve. Az aquarell műnyomatok ezen példánya meglepett bennünket, mert még nem volt alkalmunk a szabadságharc vértanuinak örökké dicső alakjait ilyen gyönyörű csoportozatban, ilyen magyaros motívumokkal megfestve szemlélni. E képen úgy a megdicsőült tábornokok arcvonásainak feltűnő hasonlatossága, mint az egyenruhák korhűsége és a plasztikai szépség, melylyel a tizenhárom alak egyöntetű jelenetű van csoportosítva, a festő művészetének tökéletességét igazolják; előrelátható tehát, hogy e kép egyike lesz a legnépszerűbb és legkedveltebb képeknek, melynek minden magyar család szobájában helye lesz és minden lakásnak díszére válik. Az 1848—49. honvédmeház főparancsnoka a képre vonatkozó következő elismerő sorokat intézte a kép kiadójához: „Tekintetes Székely Aladár képkiadóvállalatnak Budapest, VII. Klauzál utca 6 sz. A kiadásában megjelent és hozzám benyújtott „Tizenhárom aradi Vértanút” ábrázoló festményt megtekintettem és szívesen tudatom Önnel, hogy a mártírhálát szenvedett, boldogult Tábornokok, kiket személyesen ismertem, alakjokra nézve korhűek és a festmény méltó arra, hogy széles körökben elterjedjen. Szentimrey Kálmán az 1848—49. Honvédmeház főparancsnoka.” Mi is ajánljuk e képet t. olvasóinknak, mely minden vidéki képerkereskedésben, valamint a kiadónál Budapesten megszerezhető.

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi május hó26-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmivelési Ertesítő”-ben az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyeről következő hivatalos adatokat közli. Lépfe: Ér-Hatvan 1 u., — Veszett: Ráton 1 u., Hidvég 1 u., Zsibó 1 udvar, Szilágy-Somlyó város 1 udvar. — Takonykór és bőrféreg: Pele 1 u., Rühkór: Gyümölcsénes 1 udv., Kraszna Egerbegy 2 udv., Felső-Beregasszó 3 u., Felső-Várca 4 u., Lele 1 udv., Szélszeg 2 u., Völcsök 2 udvar, Vicsa 4 udvar, Bagos 1 udv. Kerestelek 4 Orbó 3 u., Sződemeter 18 u., Debren 2 udv., Egrespaták 1 u., Galgó 1 u., Kis-Goroszló, 2 u., Kösd

3 u., Solymos 2 u., Szamos-Nagy-Goroszló 2 u., Szamos-Udvarhely 2 u., Szamos-Szép-lak 1 u., Ürményes 2 u., Vervölgy 1 u., — Sertésvész: Kraszna 1 u., Bagos 1 t., Er-Szodoró 1 t., Kraszna-Mikályfalva 1 t., Czigányi 1 udvar.

Irodalom.

— **A régi magyar történet,** — kivált az Árpádok korában — egészen népmesei vonásokat mutat. A térítő szent, a hódító hős és a koronás apáca képein az az arany fonál csillog, a mely kiragyg a népmesék gazdag szövetéből. Mindannyiok közül legmelegebben fordult a nép képzelete Lászlóhoz, aki az ujonnan elfogadott kereszténység érelyeit a régi hősiességgel egyesítette magában. Benne is, mint igaz lovagban, összeolvadt a vallásosság a nő tiszteletével, de ez a tisztelet nálla ott mutatkozott, a hol a magyarság legjobban látta: a csatamezőn. Szent István a királyi ház csüdjében ajánlotta fel koronáját Szűz Máriának, László az életbe vitte át a nő tiszteletét, midőn a keresztény leányt megmenette az öt elrabló kun kezéből. Azóta sok magyar intézmény elporlad, újabbak is, nem csak László törvényei, elpusztultak és feledésbe merültek. Ennek a kornak a képét alig is tudjuk világosan visszaképzelní, de a magyar történet véresen nagyszerű eseményei közül mindig fényesen, tavaszszzerűen ragyog ki László királynak nemes alakja e kis idyll keretében. Erről zengtek a poéták, ezt festették templomok falára, klastorok keresztfolyósóira régi képműsterek és az Árpádok egész történetéből e kép szól legjobban a szívünkhöz ma is. Szent László egész történetét híven és pontosan megtalálni a Nagy Képes Világtörténet V. kötetében, melynek szerzője dr. Mika Sándor, az egész 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Mirczali Henrik, egyetemi tanár. Egy kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; fizetéként is kapható 60 fillérjével. Megjelen hetenként egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

— **A „Kert”,** a kertészet összes ágait magába foglaló kertészeti szaklap 8-ik száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Konyhakertészet. — Gyümölcsészet. — Diszkertészet. — Tárca. — Közelről és távolról. — Méhészet. — Faiskola. — Gép- és eszközeletr. — Irodalom. — Világsemlé. — Hírek. — Apró szakközlemények. — Szerkesztői üzenetek. — Színes műmelléklet. — Fametszetek. — A „Kert” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, VI., Andrassy-ut 23. szám alatt van.

FELELŐSZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

1378—1901. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A Silvania takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Bonczidai Mihály perecseni lakos elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 797 korona 40 fillér tőke, ennek 1900. évi január hó 1-től járó 8% kamatai, 42 kor. 90 fillér perbeli, 18 kor. 10 fill. végrehajtási, 20 kor. árveréskéresi s a további költs gek erejéig ezennel elrendeltetik, határnapul 1901. évi július hó 16-ik napjának d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Perecsen közösházához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

I Amikor is elárvereztetnek szükség esetén a kikiáltási áron alul is.

1) Végrehajtást szenvedőnek a perecseni 1008. sztkjvben foglalt ingatlanai és pedig:

1) A. + 1. rsz. 241. hrsz. részlet házzal együtt 531 korona kikiáltási árrban.

2) A. + 2. rsz. 1353. hrsz. részlet 60 korona kikiáltási árrban.

3) A. + 3. rsz. 2019. hrsz. részlet 118 kor. kikiáltási árrban.

4) A. + 4. rsz. 2363. hrsz. részlet 26 korona kikiáltási árrban.

5) A. + 5. rsz. 2729. hrsz. részlet 104 korona kikiáltási árrban.

2) Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Árverési feltételek.

1) Legtöbbsbet ígérő köteles a vételárat három egyenlő részletben és pedig az első a leütéstől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat, melybe a bánatpénz is beszámítandó 45 nap alatt, mindenkor 5%

kamattal együtt, a sz.-somlyói kir. adóhivatal, mint bírói letétpénztárnál a 39425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással lefizetni.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1901. évi április hó 30-án.

ZSIGMONDY,
kir. aljárásbíró.

1696—1901. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A Silvania hitel és takarékpénztár sz.-somlyói cégnek Tyrilla Péter Mitrluj, Pap Gligor mároni és Bartha Lajos sz.-krasznai lakosok elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 200 korona tőke, ennek 1899. évi január hó 1-től járó 8% kamatai, 38 korona 10 fillér perbeli, 19 korona 98 fillér végrehajtási, 18 korona 58 fillér árveréskéresi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, határnapul 1901. július hó 29-ik napján d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Márón községházához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

I. A mikor is elárvereztetnek szükség esetén a kikiáltási áron alul is.

1) Végrehajtást szenvedő Tyrilla Péter Mitrluj tulajdonát képező a mároni 51. sztkjvben:

a) A. I. 1. 2. 6. rsz. 59., 259., 769. hrsz. házastelek és szántó ingatlanok 448 korona becs- és kikiáltási árrban.

b) A. + 1. rsz. 312. hrsz. szőlő ingatlan 38 korona becs- és kikiáltási árrban.

c) A. + 2. rsz. 314/a. hrszám szőlő ingatlan 38 korona becs- és kikiáltási árrban, továbbá a mároni 258. sztkjvben A. + 1. rsz. 572/2/2. hrszámú ingatlan 20 korona becs- és kikiáltási árrban.

2) Végrehajtást szenvedő Bartha Lajos tulajdonát képező a mároni 320. sztkjvben:

a) A. + 1. rsz. 963. hrsz. ingatlan 167 korona becs- és kikiáltási árrban.

b) A. + 2. rsz. 862/a. hrsz. ingatlan 150 korona becs- és kikiáltási árrban.

c) Végrehajtást szenvedő Pap Gligor tulajdonát képező a mároni 329. sztkjvben A. + 1. rsz. 749. hrszámú ingatlan 94 korona becs- és kikiáltási árrban

Árverelni szándékozók, kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervénytadni.

II. Árverési feltételek:

2) Legtöbbsbet ígérő köteles a vételárat három egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat, — melybe a bánatpénz is beszámítandó — 45 nap alatt mindenkor 5% kamattal az sz.-somlyói kir. adó, mint letéthivatalnál a 39425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerint eljárással befizetni.

A kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság. Szilágy-Somlyón, 1901. évi április hó 26-án.

ZSIGMOND,
kir. aljárásbíró,

50 évi siker!

Eszéki
arczenőcs
és eszéki

SZALVATOR-
SZAPPAN

eltávolítja a szeplőt,
májfoltot és a bőr
összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a

DIENES J. C.

„Salvator”-gyógyszertárból

Eszéken, felsőváros.

1 tégely eszéki arczenőcs ára 70 fill. és 1 korona.
1 drb. Salvator-szappan ára 1 korona.
1 tégely kézi paszta ára 1 korona 20 fillér.
Lyoni rizspór kis doboz 1 korona, nagy doboz 2 korona.

Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkatrészekből és megfelelnek tökéletesen a 71.012. számú B. m. rendeletnek.

Főraktár Budapesten:

Török József gyógyszerész

VI., Király-utca 12. és Andrassy-ut 29.
6—10

Gyógyszerész

gyakornoknak kerestetik
6—8 gimnáziumot végzett
fiatal ember előnyös fölté-
telek mellett.

Balás Zsigmond

gyógyszerész,
Szilágy-Somlyón.

3—6

3323—1901. tkvi szám.

Hirdetmény.

Porcz község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.c. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.c. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:
1) Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.c. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve a §-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.c. 5. és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t.c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889. XXXVIII. t.c. 7. §. a) és az 1891. XVI. t.c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.c. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, a végből törölési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1901. évi november hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújták be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törölési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1901. évi november hó 15. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújták be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetnem fog.

3) Hogy mindazok, kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül 1892. XXIX. t.c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1901. évi november hó 15-ik napjáig bezárólag nyújták be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítás-kor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzések pedig csak a törvény rendes útján és pedig csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1901. évi április hó 20-án.

ZSIGMONDY,
kir. aljárásbíró.

2—3

1377—1901. tkvi. szám.

Árverési hirdetmény.

A Silvania takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Bobolán Gáfiá végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 199 korona 60 fillér tőke, ennek 1899. évi január hó 15-től járó 8% kamatai, 31 korona 40 fillér perbeli, 19 kor. 60 fillér végrehajtási, 16 kor.

30 fillér árveréskéresi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, határnapul 1901. évi július hó 15. napján délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Zálnok községéhez kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapíthatnak meg.

1. Amikor is elárvereztetnek szükség esetén a kikiáltási áron alul is.

1) A zálnoki 180. számútkjvben A. I. 1—6. rsz. 222., 481., 807., 895., és 1434. hrszámok alatt felvett ingatlanoknak Bobolán Gáfiá végrehajtást szenvedők illető felerésze 691 korona kikiáltási árban, — a 222. hrszám részletén C. 2. alatt özv. Bobolán Gligorné szül. Peres Mariska részére bekebelezett közös haszonélvezeti jognak fenntartása mellett.

Árverelni szándékozók kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tizszázötöljárt kézpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átszolgáltatni.

Árverési feltételek.
1) Legtöbbet ígérő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első a leütéstől számítandó 15 nap alatt, a második ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat, melybe a bánatpénz is beszámítandó, ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt mindenkor 5% kamattal az sz.-somlyói kir. adó, mint letétbivatalnál a 93425. 1881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással lefizetni.

Kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság. Sz.-Somlyón, 1901. évi április hó 30. napján.

ZSIGMONDY,
kir. aljárásbíró.

1376—1901. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A Silvania takarékpénztár végrehajtónak Szirka Flóra és Gróza Tógyer végrehajtást szenvedők elleni és a sz.-somlyói Közgazdasági bank a váraljai 28. és 69. sztkvkekre ezennel csatlakoztatott végrehajtónak Gróza Tógyer váraljai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés a Silvania takarékpénztár javára Szirka Flóra és Gróza Tógyer ellen 50 korona tőke, ennek 1900. évi június hó 7-től járó 6% kamatai, 13% váltódíj, 13 korona 05 fillér perbeli, 10 korona 86 fillér végrehajtási 15 korona 30 fillér árveréskéresi, — a szilágy-somlyói Közgazdasági Bank javára Gróza Tógyer ellen 234 kor. tőke, ennek 1900. március 6-tól 6% kamatai, 13% váltódíj 7 korona 50 fillér óvási, 41 korona 35 fillér költség s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, határnapul 1901. évi július hó 22-ik napján d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Váralja községéhez kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapíthatnak meg.

1) Amikor is elárvereztetnek szükség esetén a kikiáltási áron alól is.

1) Végrehajtást szenvedő Gróza Tógyernek a váraljai 28. sztkvben A. I. 1., 3., 4., 5. rsz. 38., 100., 102., 104. hrsz ingatlanokból 5/40-ed rész illetménye 72 korona 75 fillér kikiáltási árban.

2) Végrehajtást szenvedő Gróza Tógyer és végrehajtáson kívül álló Csorba Flóricza kiskoru tulajdonostárs nevéen álló a váraljai sztkvben A. I. 3. rsz. 252/d. hrsz. ingatlan a végrehajtási törvény 156. §-a értelmében egészben 135 korona kikiáltási árban.

3) Végrehajtást szenvedő Gróza Tógyer és a végrehajtáson kívül álló Csorba Flóricza tulajdonostárs nevéen álló a váraljai 69. sztkvben A. I. 4. rsz. 220/d. hrsz. ingatlan a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 4 korona kikiáltási árban.

4) Végrehajtást szenvedő Szirka Flórának a váraljai 60. sztkvben A. I. 221. hrsz. ingatlanbeli 1/7-ed rész illetménye 184 kor. 04 fillér kikiáltási árban.

5) Végrehajtást szenvedő Szirka Flórának a végrehajtáson kívül álló Szirka Flóra férj. Szirka Gligorné, Szirka Filiman, Szirka Ábrahám, Szirka Mitru kiskoru Bogye Iléana társtulajdonosok nevéen álló a váraljai 60. sztkvben A. I. 2. rsz. 192/a. hrsz. ingatlan a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 48 korona kikiáltási árban.

6) Végrehajtást szenvedő Szirka Flórának a végrehajtáson kívül álló Szirka György, Szirka Nyika férj. Groze Péterné nevéen álló a váraljai 95. sztkvben A. I. 1. rsz. 183. hrsz. a. foglalt ingatlan az 1881. évi LX. t.c. 156. §-a alapján egészben 712 korona kikiáltási árban.

7) Végrehajtást szenvedő Gróza Tógyer és végrehajtáson kívül álló Gile Mária férj. Szücs Nuczáné, Briszak Tógyer Özuczuluj, Gile Pásk; Gile Flóra férj. Hexán Nuczáné,

kiskoru Gile Mária, Csorba Flóricza társtulajdonosok nevéen álló a váraljai 166. sztkvben A. I. 15. 98/b. hrsz a. foglalt ingatlan a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 90 korona kikiáltási árban.

2) Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% kézpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy annak előre letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Árverési feltételek.

1. Legtöbbet ígérő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első

az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 15 nap alatt, a második, ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat melybe a bánatpénz is beszámítandó, ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, mindenkor 5% kamattal, a sz.-somlyói m. kir. adó, mint letétbivatalnál, a 39,425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1901. évi május hó 1-én.

ZSIGMONDY,
kir. aljárásbíró.

Fontos sérvbajosoknak.

A legújabbán javított cs. és kir. szabadalmazott Pollitzer-féle gummi-sérvkötő a leghíresebb orvosi tekintélyek által ez időben a legjobbnak ismertetett el. — Nem csuszlik le a testről és nem okoz semminemű kellemetlen nyomást, úgy éjjel, mint nappal hordható. Miután a sérvbajos orvosilag megvizsgáltatott, a Peloták a sérvhez idomíthatnak és a sérvkötő biztonsági övvel lesz ellátva, amely a testről való lecsuszást megakadályozza.

Ára egyoldalunak 7-től 10-értig, kétoldalunak 10-től 16 értig. Sérvkötőnél kéri megrendelésnél a test bősége, azonkívül hogy a sérv jobb, bal, vagy mind a két oldalon van. — Megrendeléseket a legnagyobb titoktartás mellett eszközöl:

POLLITZER MÓR és FIA

cs. és kir. szabadalmazott kötszerezsek

BUDAPEST, V., Deák Ferencz-utca 10.

Alapított 1854-ben.

2—10

SCHOTTOLA ERNŐ

szőlészeti és borászati szaküzlete,

a ruggyanta- (gummi) gyártás magyarországi meghonosítója.

BUDAPEST,

Fonciére palota, Andrassy-ut és Váci-körut sarkán.

Ajánlja a tavaszi szőlőbeni munkálatokhoz: „Simplex”-permetezőt, „Egyszerűség” — szénkéneg — fecskendőt, kézi-, fuvó-, és hátanhordozható kénporzókat, amerikai gumiojtó-szalagot, molyfecskendőt és lámpát, vegytiszta, 99 8/10 tartalmu kékkövet, finoman őrölt, szicíliai kénport, raffaháncsot, valódi angol aczélból készült metszőollót és ojtókést stb. stb.

Minták, árajánlat és árjegyzék ingyen és bérmentve.

13—

A SZÓLÓ

OIDIUM betegsége ellen

a legjobb szer a Dr. ASCHENBRANDT-féle

RÉZ KÉNPOR.

Leszállított ára Budapesten: 50 kgos zsákokban á kg. 50 fillér; 10 és 5 kgos zsákokban 54 fillér.

Használata olcsóbb, mert kevesebb kell belőle; biztosabb, mert a lombhoz tapad, a szél le nem fújja; ajánlatosabb — mert a mustot nem bűdösíti — mint a tiszta kénpor, vagy a kénmáj.

A szőlő érését sietteti, a termés minőségét javítja.

Sok termelő megtakarított vele egy permetezést a peronoszpóra ellen és megvédte vele szőlőjét az őszi rothadástól.

Számos magyar gazda bizonyítványa kívánatra megküldeték.

Megrendeléseket elfogad a

„Magyar Mezőgazdák Szövetsége”

BUDAPEST, (V., Alkotmány-utca 31. szám.)

Megrendeléseket elfogadnak a vidéki megbízottak is.

Megbizott: Mike István, Pérechen.

1—4